

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatæ, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

**Lanuza, Jerónimo Bautista de
Antverpiæ, 1649**

§. 17. Vos dicitis: munus &c. Illa Deo sunt accepta sacrificia, de quibus diuina sua lex decernit; vnde illorum Deo non erant accepta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52962](#)

DAMIS do vitam, ex régula D. Ambrosij: Si non pauperis occidit? Ex ote quoque spiritus S. Qui auctoritate in sudore panem, quæsi qui occidit proximum suum.

§.17. Vos dicit sicut munus, Sec. Illa. Deo sunt accepta sacrificia, de quibus diuina sua lex decernit; grande illorum Deo non erant accepta.

Non tantum de causa iniqua erat illa traditio, quod contra debitum parentibus honorem militaret, sed & sacrilegia, quia & diuino honori, non mediocriter derogabat, cum obsequium absumebant in sua pallium avaritiae, sumebant illi filiorum sibi conquirere fastigatae: quo titulo hoc facerent, ignorabant, nisi illo honoris Dei docentes ut illa in Dei dicarent obsequium, quæ parentibus essent assignanda: sique in eorum vergerent vtilitate, ita ut suum religiosi pallio tegerent impietatem: quasi Dei hæc esset voluntas, hoc eius preceptum, ut sibi filii debita parentibus, aliusve, consecrarent: aut ipse tam auidus esset opum, ut laetarentur parentibus esse, modo ea sibi tradenderent. Nulla vult Deus sacrificia nulla obsequia, quæ diuinæ sua repugnant legi. Mysteria saunt illa Davidis verba: Congregate illi sanctos eius, qui ordinant testam̄tū eius super sacrificia. De sanctis loqui, quos Deus maximè facit, suoque in iudicio statuerit adfessores. Non omnes illi, quos sanctos appellat Deus sunt accepti, nec omnia operæ, quæ sancta proclamamus illi sunt grata, sed illa tantummodo, quæ super sacrificium legem ordinant. Deique testamentum: Qui ordinant testam̄tū Dei super sacrificia. Quid per hoc innuit? Intellige; super quæ cadit ad bolidem lex Dei que testamentum. Aperte illi qui Deo servant, eo quo ipse in legi sua, modo constituit: sacrificium etenim contra Dei statutū sanctum non est, sed abominabile. Eleemosyna sacrificium est Deo pergratum. Sic enim testatur apostolus: Ropletus sum acceptus ab Epaphroditō, quæ misericordia suavitatis, hostiæ accepta, placentem Deo. Specat hic illud spiritus S. Qui facit misericordiam, offert sacrificium. Unde hac D. Cyprianus conclusionē: Quando quis misereatur pauperis, Deo seruat; & qui dat minimis, Deo donat, spissualiterque Deo odorem suavitatis sacrificat. Item non est hoc acceptum Deo sacrificium, nisi sit secundum legem, quod si ad dandam

pauperibus eleemosynam, ab aliis prædicto furrias, non ut sacrificium acceptatur, sed ut sacrilegium reprobatur.

Vt opinor spectat propheta Rex id quod Ioseph ex Dei præcepto peregit, adificans hic exercitum altare, ut in eo sacrificia Deo literentur, at hoc statui: Scripti super lopides Deu eromiti. Ioseph c. 2. legi. Nulla etenim illi hostia nullum sacrificium, altare nullum, nisi illud quod est iuxta legis institutum: Verò vernis ad illud alludit notitiam Regis Salomonis facinus, qui offerte præsumpsit contra Dei præcepta sacrificium: Cui cum iniunxit, expreso mandato, ut intersecione dereliquerit quidquid esset in Amalek, nulli parceret miseris, crastiora feruunt armens, pepercitque gregibus omnium melioribus, eo titulo, ut ex illis medullata Deo ficeret ipse sacrificia. Cum 1. Reg. 15. autem ab illo Deus ore prophete Samuelis II. facti atque inobedientia exigeret rationem, cur Cur Sau-Dei præceptum inobedientis non implisset, ipsi in reproche respondisset, ut haberet, unde Deo pacificas batti offerret hostias, aut illi Samuel: Stulte egisti: cristi cuius. Numquid vili Dominus holocausta & victimas, 1. Reg. 15. & non potius ut obediatur voce Domini? Non ipse 22. his indigit victimis, non haec ambit sacrificia; Non ea vult Deus, quæ diuinis ciuis repugnant institutis: haec enim magis sacrilegia reputat quam digna sacrificia.

Hoc ipsum Dominus declarare voluit, teste 54. D. Basilio baptizandos instruens, quid illis sermone sit agendum, & illo posteri t. D. Augustini in baptismo eo quod Caino dixit, ex lectio Septuaginta c. 8. p. 247. quā ipse sequitur: Nanne si recte offeras, Lib. 15. de male autem diuidas, peccasti? Non sufficit te ciuit. 6. 7. Et offerre, hoc est, quod sacrificium in ve- Gen. 4. 7. ri Dei honorem nomenque confitetur: hoc e- 1. I. nim est (inquit) recte offerre, sed diligens Si recte de hoc fiat examen, ac discutatur, an proximi offeras non repugnent charitati, sicut Cain fratelli suo bene di- repugnabat, illum vethementer, aversatus, aut uidas, diuini alienius præcepti transgressione macu- culetur: hoc enim nemo tam dixerit esse ser- vice Deo, si aliquid ex via parte faciendo in eius obsequiis ex altera fiat quod est illi con- trarium, aut diuina sua legis dispositioni refra- sterium.

Disputat rex David de dispositione qua debi- te accedendū est ad aliare, ad Deo victimas offe- rendas, ut diuinæ gracie sint maiestati: Dicit igitur: Lauabo inter innocentes manus meas, & circu- 3. Ps. 13. dabo aliare mihi Domine. Altare circumducatur, ut hinc Deo immoletur, & ut liquidō confiteat, quod, ut à Deo sacrificium acceptetur, recesse²³

517

IV.   „In immundis hoc nequaquam offeratur manus
 Debi-   „bus, si inquit, immundus operibus quibus Dei
 ta p̄-   lex in fringitur. Idcirco ait: quod priusquam cir-
 para-   cumdetur aliare ad offerendum sacrificia, velit,
 tio ho-   ut id sit cum puritas manum certitudine:
 sias.   „Lauabo inter innocentis manus meas. Quando ve-
 immo-   tò de hac securus ero mundus, subiungit: Et
 latus.   „circumlabo altare tuum Domino. q. d. Tunc ô
 „Domino, tuum circumibo altare, tibi victimas
 offe-   „quæ quo tibi sunt accepta, manibus
 ram,   „immundi ex operibus contra iustitiam, aut di-
 „uinae legi contrariae offeri scio posse nem-
 nem.
 „Spectare credo Dauidem illam Domini de-
 summi Pontificis vestimentis dispositionem. Pra-
 cepit Deus tunicas sumimo fieri Sacerdoti, cu-
 muis munera est offerre sacrificia. Prima vestis
 est, Tunica linea & brūta, ad formam induit,
 que vñque ad pedes pretende at ut ex linea mū-
 distimo nullis omnino cordibus inquinato. Et
 quod S. textus addit: Stringesque tunicam byssō.
 23.4.   Legunt alij: Oculabim id est oculis distinguere. Ita
 V.   legunt multi Rabbinī, Salomon, Abraham &
 Sacer-   plerique alij: vi aduertunt Vatabilus & Lyp-
 totis   mannus: iuxta vero ianc sententiam, intelligo
 Linca   tuniciam hanc debuisse contexti ex linea mundi
 tunica   fīmo, eo modo quo mappe sunt Damascene
 quid   seu scutulæ quæ picturæ, diversilique figuris
 signi-   luxuriant: significat autem totam illam tunicā
 ficeret.
 plenam esse oculis figuratis: Oculabim. Licer au-
 Traist.   tē dicit Riviera quod sibi ita non placet tran-
 slatio, cum nullum ex ea, sequatur inconve-
 niens, non erit incongruum, si conformiter illi
 p.157.   translationi, locum illum at tem postram ex-
 ponimus. Sacerdos, vt Domino Deo nostro sa-
 crificium offerat, primò: ingrediatur oblatutus
 tunica linea, mundissimaque induitus, quo sig-
 netur, quod ious accedere debet sanctitate vesti-
 fi: us, virtute, mentisque puritate candidissimus:
 absque illa namque celo acceptum non est fa-
 criticum, præterea ipsi æqua sit: nihil enim in
 ea non iustum est iuuenit, l'orò quod pra: ce-
 teris excelit mysterium, hoc est. Sit tunica plena
 oculis, quo declaratur, perfecta nullam esse
 sanctitatem, nisi oculi distinctam ad sanctitatem
 namque integrissimam conseruationem, quæ ad
 sacrificij requiritur, oblationem, mille opus est
 oculis, in videndo, audiendo, loquendo, cunctis
 denique ac quibuslibet in actionibus milleni-
 aperiendi sunt oculi, vt in illis omnibus rectitu-
 do fulgeat, & diuinæ legis obseruancia com-
 mendetur, deinde perfecta sanctitas, Deum, pro-
 ximum & te ipsum respicit, nec vitum sine alte-
 ro sufficiet inuestiō enim perfecta dicimus ei:
 se sanctitas, Deo dicare, & nec ad pacientes ut-
 tendens, seu ad id quod tibi in ordine ad illos
 præcipit; vt Deus accepimus tuum habeat faci-
 ficium, ab omni tibi est parte contuendum, resu-
 piciendus est Deus, tu ipse, proximus tuus, tem-
 pus, occasio & cetera.
 Secundum hæc igitur, quando bonum pro-
 ponis opus ad Dei peragere honorem, aiquid Sac-
 ilic consecrare facias, si acceperis prius, num cu: è
 diuino alicui non sit repugnans præcepto: illa cuncta
 etenim legitima sunt obsequia, quæ diuinæ sicut legi
 conformia voluntati, & institutioni. Ex his com-
 mendatur supremum hoc sacrificium, a Christo
 Domino oblatum, vt ipse declarat ore prophete-
 co Dauidi, ponderatque D. Paulus: Sacrificium p̄f.
 & oblationem nolusti aures autem perfecisti mihi. Praeclaris hac verba redundant mysteria. Ve-
 nit Redemptor noster cum perfectis artibus,
 hoc est, perfectissima ad Patrem suum extenuum
 clarus obedientia, ita ut eius sacrificia, eius ob-
 sequia deberent ea esse, quæ semper in capite
 præcūrseret patrem legi obedientia. Hoc clari-
 riū explicit aīa lectio. Aures autem perfecisti
 mihi. Illam memorans ceremoniam à Deo statu-
 tam, quam voluit obseruari in eo qui se ad
 perpetuam obligat at servitutem, nempe ut illi
 aures subula perfosarentur: Tunc dixi, ecce ve-
 nito, in capite libri scriptum est: da me, vt faciem ut
 voluntatem tuam Deus meus volui. Et legi iam
 in medio cordis mei. Quis est ille liber? quod illud
 libri caput? Multa congerunt sapienti: verum
 men aptam volis profera interpretationem.
 Oblatus: assūm tibi a Pater sacrificium diu-
 na tua maiestas oculis accepit: istum. Ad hoc,
 id quod primo loco, refero: In capite libri tua
 est lex diuina: quia quidquid aeternum sum, illi
 adeo in omnibus conueniet, vt nihil de codice
 meo, nec voluntate meo sit proscilium, nisi
 quod tua per omnia sit voluntati conforma-
 rum: quantum liber enim ex via parte bonum
 apparat opus, si tamen ex altera in aliquo legi
 tuae contradicat diuina, tibi non est acceptable
 sacrificium, sed detestabile sacrificium. Deo non
 placet, quod salutis proximi curam suspirias,
 meminiendo & multo nimis perturbando, & c. nec
 similius tu Domina tuis vt intendas devotioni-
 bus, iis deficiens quæ viri tui sunt, curamque
 desiderens male deuota familiæ.
 §.18. Ext.